

Valentiny, Pál

Working Paper

Piacnyitás a hálózatos szolgáltatásoknál

IEHAS Discussion Papers, No. MT-DP - 2010/23

Provided in Cooperation with:

Institute of Economics, Centre for Economic and Regional Studies, Hungarian Academy of Sciences

Suggested Citation: Valentiny, Pál (2010) : Piacnyitás a hálózatos szolgáltatásoknál, IEHAS Discussion Papers, No. MT-DP - 2010/23, ISBN 978-615-5024-14-6, Hungarian Academy of Sciences, Institute of Economics, Budapest

This Version is available at:

<https://hdl.handle.net/10419/108197>

Standard-Nutzungsbedingungen:

Die Dokumente auf EconStor dürfen zu eigenen wissenschaftlichen Zwecken und zum Privatgebrauch gespeichert und kopiert werden.

Sie dürfen die Dokumente nicht für öffentliche oder kommerzielle Zwecke vervielfältigen, öffentlich ausstellen, öffentlich zugänglich machen, vertreiben oder anderweitig nutzen.

Sofern die Verfasser die Dokumente unter Open-Content-Lizenzen (insbesondere CC-Lizenzen) zur Verfügung gestellt haben sollten, gelten abweichend von diesen Nutzungsbedingungen die in der dort genannten Lizenz gewährten Nutzungsrechte.

Terms of use:

Documents in EconStor may be saved and copied for your personal and scholarly purposes.

You are not to copy documents for public or commercial purposes, to exhibit the documents publicly, to make them publicly available on the internet, or to distribute or otherwise use the documents in public.

If the documents have been made available under an Open Content Licence (especially Creative Commons Licences), you may exercise further usage rights as specified in the indicated licence.

MŰHELYTANULMÁNYOK

DISCUSSION PAPERS

MT-DP – 2010/23

Piacnyitás a hálózatos szolgáltatásoknál

VALENTINY PÁL

Műhelytanulmányok
MT-DP – 2010/23

MTA Közgazdaságtudományi Intézet

Műhelytanulmányaink célja a kutatási eredmények gyors közlése és vitára bocsátása.
A sorozatban megjelent tanulmányok további publikációk anyagául szolgálhatnak.

Piacnyitás a hálózatos szolgáltatásoknál

Szerző:

Valentiny Pál
tudományos főmunkatárs
MTA Közgazdaságtudományi Intézet
E-mail: valentin@econ.core.hu

2010. október

ISBN 978-615-5024-14-6

ISSN 1785-377X

Publisher:
Institute of Economics, Hungarian Academy of Sciences

Piacnyitás a hálózatos szolgáltatásoknál

VALENTINY PÁL

Összefoglaló

A hálózatos szolgáltatások piacnyitása több évtizede tart. Ez alatt az idő alatt láthatóvá vált, hogy mely lépések azok, amelyek inkább gátolják és melyek azok, amelyek inkább segítik ezt a folyamatot. Megerősödött az igény a piacnyitás értékelésére, a hátralevő út felmérésére. A piacnyitást többnyire a versenyhelyzetek változása mutatóinak felhasználásával mérik. Ilyen például a piacszerkezet változása, a piacra lépés nehézségi foka, a vertikálisan integrált vállalkozások versenyző részpiacainak leválaszthatósága, a költségek és árak alakulása. A tanulmány a piacnyitás mérhetőségét amerikai, ausztrál, brit és európai tapasztalatok ismertetése után a hazai szolgáltatások esetében is megvizsgálja.

Tárgyszavak: piacnyitás, hálózatos szolgáltatások, szabályozás

JEL kód: K23, L16, L43, L51, L97

A tanulmány a *Valentiny Pál – Kiss Ferenc László – Nagy Csongor István* (szerk.): *Verseny és szabályozás, 2009* című (MTA KTI, Budapest, 2010) valamint a *Valentiny Pál – Kiss Ferenc László* (szerk.): *Verseny és szabályozás, 2008* című (MTA KTI, Budapest, 2009) kötetekben megjelent tanulmányok szerkesztett, átdolgozott változata. A kapcsolódó kutatást támogatta az OTKA K76306. számú pályázata és a Gazdasági Versenyhivatal Versenykultúra Központ.

Market opening in network industries

PÁL VALENTINY

Abstract

Several decades of market opening has become a characteristic of network industries. Its main hindrances and aids has come into sight during this period. There is a need now to evaluate the process of market opening and to assess the steps to be taken. Market opening is usually measured by changes in competition, market structure, entry conditions, separation of vertically integrated firms and in cost and prices. British, Australian, US and EU experiences are covered in this study followed by the measures of Hungarian market opening.

Keywords: market opening, network industries, regulation

JEL: K23, L16, L43, L51, L97

A PIACNYITÁSRÓL

Piacnyitás, liberalizálás, dereguláció, privatizáció – az 1980-as, de még inkább az 1990-es évek közgazdasági, majd zszurnalisztikai szakzsargonjának legkedveltebb fogalmai voltak. A fejlettebb országokban a korábbi recessziókból, a kevésbé fejlettebbekben az eladósodottságból való kilábalás megoldásában tulajdonítottak alapvető szerepet ezeknek az eszközöknek. A két országcsoport problémáiban a közös vonást az állam túlzottan minősített gazdasági szerepvállalása jelentette.¹ Egyfelől az állam beavatkozásának szükségessége körüli, hosszú múltra visszatekintő vita egyik állomásaként tekinthetjük a liberalizáció, dereguláció és privatizáció iránt az elmúlt évtizedekben megmutatkozó érdeklődést, másfelől viszont a különbözőképp jelentkező válságtünetek egyik kezelési módjaként vehetjük számba ezeket az „államtalanítási” lépéseket. A liberalizálódás szélesebb körén belül a legnagyobb mértékű szektorális változtatásokra a közszolgáltatások területén, azon belül is a hálózatos szolgáltatásoknál (távközlés, energia, közlekedés, posta, vízszolgáltatás) került sor. Az 1980-as években e szolgáltatások mindegyikét erősen szabályozott, monopolhelyzetű szolgáltatók nyújtották, amelyek a legtöbb országban állami/közösségi tulajdonban voltak.

Azóta ezeket a piacokat a szabályozás közvetlenségének és átfogó jellegének csökkenése, a monopolpozíciók fokozatos gyengülése, a szolgáltatók vertikális vállalatszerkezetének felbomlása, a szolgáltatók számának növekedése és így a piacszerkezet lassú átalakulása, a fogyasztók választási lehetőségének megszorodása és sok esetben pozitív jóléti hatások jellemzik. A piacnyitást az innovációk, technoló-giai újdonságok megjelenése, a gazdasági érdekcsoportok súlyában bekövetkező változások, az állami vállalatok hatékonyságának problémáira adott válaszok és az egyes országokban felgyülemlett gazdasági és politikai feszültségek feloldásai mellett a nemzetközi kereskedelem minél teljesebb felszabadításának szándéka serkentette. Az Európai Gazdasági Közösségben például a hálózatos szolgáltatások piacán többnyire olyan állami vállalatok működtek, amelyek szolgáltatásaikban egyedüli kínálók voltak, és beszerzéseikben alig kellett a piaci követelményekhez alkalmazkodniuk, hiszen a közbeszerzések belső piaci szabályozása ezekre a szektorokra 1993-ig nem vonatkozott.² Ahogy a hálózatos szolgáltatások infrastruktúrájának kiépítéséhez szállított

¹ Ezekről a váltakozásokról lásd *McCraw* [1981; 1984], *Valentiny* [1990], *Crew–Kleindorfer* [2002], *Armstrong–Sappington* [2006].

² Az energia-, közlekedési, vízszolgáltatás és a távközlés piacainak közbeszerzés-szabályozási mentességét már a Bizottság egyik, 1985. évi fehér könyve is kifogásolta (*Completing...*, 1985, 24. o.). Az első e tárgykörben született irányelvet 1993-ban fogadták el (Tanács, 1993). A szolgáltatók és a beszállítók közötti összefonódásról, ezek piactorzító erejéről lásd *Valentiny* [1986].

termékek hatalmas piacán az utolsók között került sor a termékek versenyszerű megmérettetésére, úgy a szolgáltatások maguk is hosszú ideig mentesek voltak a verseny elemeitől. Az európai piacnyitás tehát először a beszállítók piacát, majd a szolgáltatások piacát érintette.³

A piacnyitás a korábbi szabályozási kötöttségek feloldását is jelentette, ezért gyakran deregulációként említették, bár a hálózatos szolgáltatások piacán a szabályozás teljes feloldására nem került sor, sőt egyes deregulációs lépések mellett gyakran – amennyiben azt a piaci folyamatok alakulása megkövetelte – újraszabályozás (rereguláció) is történt. Az eredményes piacnyitásnak, liberalizálódásnak, deregulációnak feltétele volt az állami tulajdon megszüntetése, a privatizáció is. A hálózatos szolgáltatások piacliberalizálódási folyamatának alakulásában ágazatonként és országonként is más és más okok játszottak nagyobb szerepet, de közös motívum volt, hogy a változásoktól a verseny erősödését, a fogyasztók jólétének növekedését remélték.

A liberalizálódás időszakát végigkísérik a különböző kísérletek arra, hogy a várt eredményeket bemutassák, a liberalizálódás hatásait mérjék. A számbavételt nagyon megnehezíti, hogy a változások elindítója országonként és ágazatonként különbözhetett. Míg az Egyesült Államok távközlésében a technológiai alapú verseny megindulása és a monopolszervezet állami segédlettel történő feldarabolása egyaránt szerepet játszott, addig az észak-amerikai villamosenergia-ipar átalakulását olyan kismértékű szabályozói változtatások indították meg, amelyek eredeti célja a végeredményhez képest sokkal korlátozottabb volt. A brit liberalizáció első lépése az állami tulajdon felszámolása volt, ami minden hálózatos iparág esetében összekapcsolódott új, szabályozó intézmények felállításával. A postai és a vízszolgáltatás a legkésőbb liberalizálódó területek közé tartozik, itt kezdetben a költségeket jobban figyelembe vevő árazás kialakítása, illetve a szolgáltatás egyetemességének problémáiból fakadó – egyébként nem kívánatos – keresztfinanszírozás elfogadható rendszerének megteremtése volt az első lépés a liberalizálódás útján.

A szabályozás gazdaságtana⁴ a hálózatos szolgáltatások piacának liberalizálására elsősorban úgy tekint, mint a piacra lépést és ezért a versenyt lehetővé tevő változásra, amelynek során a monopóliumok bizonyos nem hatékony jellemzői megszüntethetők, és a tranzakciós költségek csökkenhetnek. A liberalizációval azonban megoldásra vár az egyetemes szolgáltatás biztosítása, amelyet korábban a monopólium belső

³ Az Egyesült Államok távközlési piacának szabályozási reformja során a beszállítók tevékenységét is újraszabályozták. A monopóliumhelyzetű AT&T az általa használt berendezéseket maga gyártotta és más gyártóknak ritkán sikerült termékeikkel az AT&T-től megrendelést nyerniük. A gyártási tevékenységet 1984-ben bírói döntéssel az AT&T-ről leválasztották.

⁴ A szabályozás gazdaságtana gazdagodásának bemutatását lásd például: *Crew–Kleindorfer* [2002] és *Kiss* [2008] írásaiban.

keresztfinanszírozás révén oldott meg. Az egyetemes szolgáltatást – mint a társadalom által a közszolgáltatással szemben megfogalmazott követelményt – ideális esetben adókból finanszírozzák. A gyakorlatban azonban az egyes szolgáltatástípusok közötti keresztfinanszírozás és az ezen keresztül megvalósuló egyetemes szolgáltatás többé vagy kevésbé a szolgáltatások jellemzője maradt. A szabályozáson keresztül megvalósuló újraelosztás – éppen az adókhöz és támogatásokhoz képest kevésbé átlátható jellege miatt – a törvényhozók számára folyamatos csábítást jelent. Tekintettel arra, hogy valamiféle újraelosztás mindig a szabályozás inherens része, a legkülönbözőbb érdekcsoportok óhatatlanul befolyásolni próbálják a szabályozás folyamatát. Emiatt a megvalósuló szabályozás könnyen eltérhet a közgazdasági racionalitás szempontjaitól, és sokszor a legkisebb ellenállás irányába lépve, csak a legkönnyebben bevezethető elemeket tartalmazza. A liberalizálás és a szabályozás történetében ennek megfelelően sikereket és kudarccokat egyaránt találhatunk.

A hálózatos szolgáltatások piacainak liberalizálódása több évtizede tart. Ez alatt az idő alatt láthatóvá vált, hogy mely lépések azok, amelyek inkább gátolják, és melyek azok, amelyek inkább segítik a liberalizálódási folyamatot (*Armstrong–Sappington, 2006*). Az utóbbiak között említik általában az állam mint tulajdonos kilépését a szolgáltatásból, a költségeket jobban tükröző tarifák kialakításához a keresztfinanszírozások csökkentését, az árképzés rugalmasságának megtartását a szabályozott árak körében is, a hálózatokhoz való hozzáférés helyes árának kialakítását és a vertikálisan lefelé irányuló (downstream) piacokon a versenytársak kiszorításának megakadályozását. Hasonlóan fontos a szabályozás különböző elemei közötti összhang megteremtése (a koordináció hiánya különösen nyilvánvalóvá vált a legnagyobb szabályozási kudarckok – a kaliforniai áramszolgáltatás, a brit vasúthálózat biztonsága – esetében), a verseny- és ágazati szabályozás kapcsolódási pontjainak a megtalálása, a szolgáltatók közötti tényleges választás lehetőségének biztosítása (a szolgáltatóváltás költségeinek csökkentése), valamint a piacról nyerhető információk minél teljesebb összegyűjtése és elemzése.

A brit hálózatos szolgáltatások 1980-as évek elején indult privatizációja és az új szabályozási intézmény- és eljárásrendszer ezzel egy időben történő felállítása már korán felvetette a lehetőségét annak, hogy a liberalizáció e két elemének hatáseit megvizsgálják. Az elemzések arra világítottak rá, hogy a privatizált vállalatok teljesítményének változásaiban nem a privatizáció időpontja, hanem a piacliberalizálási és reorganizációs lépések dátuma lehet a döntő (*Bishop–Kay, 1989; Haskel–Szymanski, 1992; Valentiny, 1996*).

A brit privatizált vállalatok teljesítményének alakulásában jellegzetes eltérés mutatkozott a versenyágazatokban működő és a monopolpozícióban lévő hálózatos szolgáltatóvállalatok között. A versenyágazatokban működő cégek általában képesek voltak gyorsan növelni forgalmukat, ez azonban nem feltétlenül járt együtt gazdálkodásuk javulásával.

A monopolpozíciójú szolgáltatóvállalatok ugyanakkor privatizáció utáni forgalmuk kisebb-nagyobb visszaesése ellenére is profitjuk és tőkearányos nyereségük növekedésével számolhattak. Ez utóbbiban természetesen a szabályozás hatásai is érvényesültek. A létszám, a reálbér és a termelékenység alakulásának adatai viszont arra világítottak rá, hogy a vállalati teljesítmények változásainak időszaka a privatizáció előtt, elsősorban a versenyhelyzet megváltozásának tájékán található. A privatizált és az állami kézben maradt vállalatok teljesítményének 1980-as évekbeli alakulása megerősítette azt a – brit közgazdászok többsége által már a privatizációk kezdetekor hangoztatott – nézetet, hogy a privatizáció ténye egyedül nem képes növelni a volt állami vállalatok hatékonyságát. Ennek eléréséhez a privatizációnak együtt kellett járnia a verseny erősödésével, a szabályozás átalakulásával és az erre adott helyes vállalati válaszlépések sorozatával.

A LIBERALIZÁLÓDÁS ÉRTÉKELÉSI KÍSÉRLETEI AZ EGYESÜLT ÁLLAMOKBAN ÉS AUSZTRÁLIÁBAN

A liberalizálódás nemzetközi körképéből három élenjáró földrajzi egység – az Egyesült Államok, Ausztrália és a későbbiekben Európa – tapasztalatait próbáljuk összefoglalni, bár hangsúlyozni kell, hogy másutt is, így egyes ázsiai országokban, de különösen Dél-Amerikában több évtized tapasztalatait lehet már hasznosítani. Az 1990-es évek végére az Egyesült Államokban megszorodtak a liberalizációt értékelő vizsgálatok. A szabályozást elsősorban az érdekérvényesítés, lobbitevékenység újabb terének tekintő, a szabályozási alku mechanizmusait vizsgáló közgazdászok hosszú ideig szkeptikusak voltak abban a tekintetben, hogy egyáltalán sor kerülhet-e deregulációra a *status quo*-ban érdekelt csoportok ereje miatt. Azután láthatóvá vált, hogy a dereguláció ágazatonként eltérő ütemben ugyan, de fokozatosan tért hódít, bár a dereguláció sok helyütt sikeresnek elkönnyvelt két évtizede után is jogos lehetett az a megfogalmazás, hogy a deregulációnak „amikor befejeződik, akkor sincs vége” (*Peltzman–Winston*, 2000, 191. o.). A dereguláció ebben az értelemben csak akkor fejeződne be, ha a piacok teljesen liberalizáltakká válnának, azaz az ágazati szabályozó szervezetek megszűntével csak a verseny, illetve annak szabályozása szabályozna.

A szabályozás-gazdaságtan egyik vezető folyóirata – a *Journal of Regulatory Economics* – 2002-ben önálló számot szentelt az addig eltelt két évtized tanulságainak az összefoglalására. A kép, ahogyan az várható volt, sokszínű lett, nagyon sikeres lépések és nem várt kudarcok egyaránt tarkították. A liberalizáció sikerességében gyakran olyan tényezők játszották a legfontosabb szerepet, amelyet nem lehetett előre látni. A légitársaságok deregulációja kiskereskedelmi oldalról vizsgált sikerének például döntő eleme lett az infokommunikációs technika széles körű elterjedése, a rugalmas árazás és

rugalmas foglálás lehetőségeinek kialakítása. Ugyanez segíthet majd a villamosenergia-ipari dereguláció során a fogyasztók nagyobb választási lehetőségének megteremtésében, ugyanis a korszerű mérőórák lehetővé teszik innovatív termékek és árazás bevezetését. A villamosenergia-ipar kaliforniai deregulációja – a többi sikeres tagállami deregulációs lépésekkel összevetve – ugyanakkor felhívta a figyelmet arra, hogy az általában sikeres különálló deregulációs lépések egymáshoz való viszonyának alakulására is ügyelni kell, a liberalizálódás csak az egyes szabályozási lépések közötti összhang esetén lehet eredményes. A kaliforniai szabályozási kudarc megmutatta, hogy a szabályozásnak számolnia kell a piaci erővel való visszaélés lehetőségével is, figyelembe kell vennie a piaci szereplők érdekérvényesítését, a járadékvadászat létét, a kockázatkezelés követelményét, a villamosenergia-rendszerek összekapcsolásának, az elegendő szállítási kapacitásnak és a rendszerirányításnak a fontosságát (*Joskow, 2001; Kumkar, 2002; Reiss-White, 2003; FERC, 2004*).

Egyes ágazatokban a dereguláció fogalmának használata helyett sokan a szabályozás reformja kifejezést tartják pontosabbnak, mert a szabályozás lényegében fennmaradt, csak a szabályozás célpontjai változtak. Az Egyesült Államok villamosenergia-iparában az iparági szerkezet átalakulása és átalakítása az új szerkezet egyes elemeinek a korábbitól eltérő szabályozásával járt együtt. Az áram termelésének, szállításának és szétosztásának korábbi vertikálisan integrált fázisai tagállamonként különböző mértékben többé-kevésbé szétváltak, és jellemzően versenyző áramtermelők jelentek meg a nagykereskedelmi piacokon. A különböző mértékig szabályozott részpiacok között azonban sok helyütt nem sikerült megteremteni a verseny hatékonysága érdekében szükséges koordinációt, ezért kapacitáshiány, szállítási torlódás jöhetett létre, a kereslet-kínálat egyensúlyának a villamosenergia-iparban – a tárolás lehetetlensége miatt is – kezelhetetlen megbomlása alakulhatott ki (*Hogan, 2002*). Az Egyesült Államok villamosenergia-iparának átalakítása – mint minden szerkezeti és szabályozási változás – költségekkel és hasznnal járt. Az egyes tagállamok eltérő tapasztalatai azt mutatták, hogy az utóbbiak ott haladhatták meg az előbbieket, ahol a szabályozást kialakító törvényhozók hajlandók voltak hatékony reformot bevezetni. Ezekben a tagállamokban – a tagállamok felében – a költségek és az árak is csökkentek (*Joskow, 2005*).

Ehhez hasonló megállapításokra jutottak az Egyesült Államok számvevőszé-kének (*U.S. General Accounting Office, GAO*) 2002-ben készült tanulmányának szerzői is (*GAO, 2002*). A kiskereskedelmi reálárak csökkenésénél azonban rámutattak arra, hogy bár az 1990-es években a háztartási fogyasztók 13 százalékos árcsökkenést tapasztalhattak, de ez valójában egy 1983 óta tartó trend része volt. Ugyanakkor elemzésükben azt is kiemelték, hogy a szerkezetátalakítás megkezdése után – 1997 és 2001 között – azokban a tagállamokban volt árcsökkenés, amelyek élen jártak a verseny megteremtésében.

A sikeres régiókkal foglalkozó tanulmányok⁵ megállapították, hogy a szerkezetátalakítás eredményei elsősorban a piaci hatékonyság javulásának és annak köszönhetőek, hogy megszüntették a korábbi szabályozás gyenge hatékonyságú intézkedéseit. Ezekben a régiókban a nagykereskedelmi árak alakulását egy, a régi szabályozás hipotetikus fennmaradása esetén bekövetkező állapottal összevetve azt találták, hogy az árak alacsonyabbak lettek, mint a változás nélküli, feltételezett esetben. Elemzések készültek az erőművek közötti verseny hatékonyságjavító hatásairól. Az derült ki, hogy a szerkezetátalakítás jelentős hatékonyságjavulással járt, és azokban a tagállamokban volt ez jelentős, amelyek megváltoztatták addigi szabályozásrendszerüket.

A tanulmányok azt is bemutatták, hogy az áramtermelés azon problémáját, hogy a jelentős piaci erejű erőművek könnyen visszaélhetnek helyzetükkel, a szabályozás egyes formái könnyebben, míg más formái – ilyen a kaliforniai modell⁶ – nehezen oldják meg. A tanulmányok azt is vizsgálták, hogy milyen mértékben növekedtek a szállítási kapacitások a liberalizálódás első időszakában. Azt találták, hogy elsősorban az erőművek szállítóhálózatra való csatlakozása, illetve a rendszerek üzembiztonsági követelményei szerint növelték a hálózatot, kevés szállítókapacitás épült ki a rendszerek összekapcsolásához, a regionális rendszerfelügyelethez, ami pedig a verseny és a hosszú távú biztonság alapfeltétele lenne.

A GAO [2008] részletesen vizsgálta a szerkezetátalakítás és a regionális rendszerek hatását az árak alakulására, és áttekintette a regionális rendszerek működtetési költségeit is. A jelentés szerint még most sem állapítható meg egyértelműen, hogy a liberalizálás milyen hatással volt a villamosenergia-szektorra. Az elemzéshez 13 korábbi tanulmányt használtak, ezekből hét pozitív hatást állapított meg, három szerzői úgy látták, hogy a költségcsökkenések hasznát a fogyasztók nem élvezhették, további három nem tudott egyértelmű következtetésre jutni. A tanulmányok értékelésénél figyelembe kellett venni, hogy nyolcat az iparág valamelyik szereplője rendelt meg.

A másik legtöbbet vizsgált szektor, a távközlés esetében sem találkozhatunk sokkal kiérleltebb álláspontokkal.⁷ A távközlés liberalizációjáról is elmondható, hogy a dereguláció inkább az addigi szabályozás reformját jelentette, bár hozzá kell tenni, hogy az új szabályozás az AT&T vertikális monopóliumának megszüntetésére, az országos távolsági hívásoknál

⁵ A tanulmányokat részletesen elemzi *Peerbocus* [2007].

⁶ Többek között a kereslet megugrása idején válaszként az állam hosszú távú szerződéseket kötött, másfelől viszont befagyasztotta a kiskereskedelmi versenyt.

⁷ A tanulmányban elsősorban a vezetékes távközlés kérdéseit vizsgáljuk, mert ezen a területen indult meg a távközlés liberalizációja, és arra vagyunk kíváncsiak, hogy ebből mi valósult meg. Ugyanakkor a mai szabályozási vitákban talán még többet szerepelnek a mobil- és kábelhálózatok, a széles sávú adattovábbítás kérdései. Ezekben az esetekben a viták középpontjában az áll, hogy a korábban nem szabályozott területeket szabad-e/hasznos-e szabályozásnak alávetni.

várhatóan kialakuló versenyre és a jelentősen módosult piacszerkezetre épült. Érdekes sajátossága az egyesült államokbeli távközlés deregulációjának, hogy a távközlési piac átalakulását megalapozó technológiai újdonságok és a szabályozási irodalom rendszeres művelése is (*Bell Journal of Economics and Management Science*, majd *Rand Journal*) az AT&T kutatóbázisán jött létre.

A távközlési tarifák hosszú távú alakulását vizsgálva *Phillips* [2002] arra a következtetésre jutott, hogy az AT&T szétdarabolása előtt (1959–1979) a reálárak gyorsabban csökkentek, mint a szétdarabolás után (1980–2000). Voltak olyan kutatások (*Taylor–Taylor*, 1993; *Crandall–Hausman*, 2000), amelyek azt állapították meg, hogy az országos távolsági hívások díjcsökkenése nem a versennyel hozható összefüggésbe, hanem a helyi szolgáltatók hozzáférési díjainak csökkenéséből származik. Nem csökkentette a lakossági fogyasztók árait a verseny, amely egyébként is lassan bontakozott ki az országos távolsági hívások területén, a Hirschman–Herfindahl-indexszel mért koncentráció ugyan az 1984. évi 8000-ről az 1998. évi 2640-re csökkent, de ez még mindig jóval az 1800-as érték felett állt, amelynél a versenyhatóságok egy iparágat erősen koncentrálnak minősítenek (*Crandall–Hausman*, 2000, 77. o.). A termelékenységek növekedését több tanulmány⁸ is elemezte, ezek általában rögzítik a szétválasztás utáni termelékenységek emelkedés tényét, de annak ütemét lassulónak látják. A helyi szolgáltatók viselkedését vizsgálva ugyanakkor *Knittel* úgy látta, hogy azok a szabályozói változásokra megfelelően reagáltak, az ösztönző jellegű árszabályozás adta lehetőségeket kihasználták, és ennek hatására a keresztfinanszírozások határozottan csökkentek (*Knittel*, 2004).

Az AT&T bírói döntéssel történt szétválasztása utáni időszakban felmerülő problémák késztették az Egyesült Államok törvényhozását az 1996. évi távközlési törvény elfogadására. Ennek egyik fő célja az volt, hogy a piacnyitást a helyi távközlési szolgáltatások területére is kiterjesszék. A törvény életbelépése után négy évvel készített jelentésében még nagyon korlátozott versenyről számolt be az Egyesült Államok számvevőszéke (GAO, 2000). Ezek a megállapítások egybecsengtek *Crandall–Hausman* [2000] elemzésével. Más szerzők a versenynek a vállalatok tőkepiaci helyzetére gyakorolt hatását elemezve megállapították, hogy a törvénynek alig volt befolyása a helyi szolgáltatások versenyére: statisztikailag ugyan mérhető volt, de gazdasági hatása elenyészőnek bizonyult (*Krouse–Park*, 2003). Versenyt inkább az új infrastruktúrák megjelenése támasztott. Újabb vizsgálatok egyes körzeteket vizsgálva kimutatták, hogy a versenynek elsősorban az új díjsomagok megjelenésében és a szolgáltatás minőségének változásában volt mérhető jóléti hatása (*Economides–Seim–Viard*, 2008).

⁸ Ezeket lásd: *Phillips* [2002], 60–62. o.

Az Egyesült Államok telekommunikációs iparágat felügyelő hivatala (*Federal Communications Commission, FCC*) éves jelentésekben számol be a helyi szolgáltatások piacán kialakuló versenyről. A legutolsó jelentésében az FCC azt közölte, hogy a helyi szolgáltatási piacokon a már korábban is ott működő, inkumbens szolgáltatóknál lévő fogyasztók aránya a 2000 végi 92,3 százalékról 2007 végére 81,9 százalékra csökkent. Azt is figyelembe kell azonban venni, hogy erre a változásra a vezetékes előfizetések általános csökkenése mellett került sor. Miközben az inkumbensek előfizetőinek száma a vizsgált időszakban folyamatosan csökkent, a versenytársaké 2005 végéig nőtt, majd onnan kezdve azoké is csökkent (FCC, 2008).

Míg az Egyesült Államokban inkább az egyes ágazatokra vonatkozóan végeztek vizsgálatokat a liberalizáció hatásait illetően, és kevés összefoglaló elemzés készült, addig Ausztráliában, részben a szabályozás intézményrendszerének centralizáltabb volta miatt a hálózatos szolgáltatásokat együtt is elemezték. Az ausztrál versenyhatóság elemzése (ACCC, 2004) szerint a távközlés 1980-as évek végén megkezdett piacnyitása, majd az 1997. évi teljes felszabadítása sikeres volt: a liberalizációval a megtámadható piacokat megnyitották a verseny előtt, a többi piacon a hozzáférés szabályozásával tették lehetővé a kapcsolódó piacok versenyhelyzetének javulását. Az ágazatba jelentős tőke áramlott, miközben a legtöbb szolgáltatás ára a vizsgált időszakban csökkent. Az ágazat alapvetően vertikálisan integrált szerkezete azonban nem változott. Nagyjából hasonlóan értékelték az energiaágazat változásait is, amelynek egyik részeredménye az országos piac létrejötte volt. Mindezek együttes hatására a verseny erősödését remélték az áramtermelés területén. A közlekedésben is fokozódott a verseny, de részben emiatt egyre jobban kiütköztek a közlekedés egyes ágazatai közötti koordináció hiányosságai.

Az ausztrál kormány termelékenységi bizottsága (*Productivity Commission, PC*) az 1990-es évek egészére vonatkozó jelentést készített a hálózatos iparágak teljesítményének változásáról (PC, 2005). A munkatermelékenység alakulása és az áralakulás volt a két legfontosabb vizsgált tényező. A villamosenergia-iparban, a gáziparban és a távközlésben a munkatermelékenység mindenütt radikálisan emelkedett, a reálárak pedig csökkentek. Az árcsökkenés mértéke az üzleti és a lakossági fogyasztói körben eltérő mértékű volt az energiaiparban (a lakossági csökkenése alacsonyabb volt, sőt a gázszolgáltatásban a lakossági árak változatlanok maradtak), ami a keresztfinanszírozás felszámolásával függött össze. A szabályozás hatásait persze nehéz számszerűsíteni ezekben a változásokban, a munkatermelékenység növekedésében a „legjobb gyakorlat” elvének szabályozói alkalmazását vélik felfedezni, míg az árváltozásoknál a keresztfinanszírozás tiltásának szempontját emelik ki.

Az ausztrál vizsgálatok körét később kiterjesztették a jóléti hatások vizsgálatával. Arra a kérdésre keresték a választ, hogy az 1990-es évek elejének háztartásában mennyivel jobban, vagy rosszabbul éltek volna, ha már akkor is a hálózatos szolgáltatások 2000-ben meglévő struktúrája és szabályozási feltételei léteztek volna. A vizsgálat megállapításai szerint a hálózatos szolgáltatások terén bekövetkezett liberalizációs lépések következtében minden háztartásijövedelem-decilisnél nőttek a reáljövedelmek. A regionális különbségek azonban nagyok voltak. A legnagyobb nyereséget a magasabb jövedelemosztályoknál mérték (Verikios–Zhang, 2008).

A PIACNYITÁS SZÁMBAVÉTELE AZ EURÓPAI UNIÓBAN

Az Európai Unió országaiban különböző időpontokban indult meg a hálózatos szolgáltatások liberalizálódása. Az élen mindig Nagy-Britannia állt, és az uniós szintű szabályozások meghozatala előtt általában a skandináv országok és Spanyolország is liberalizációs lépéseket tettek ezekben az ágazatokban. Az Európai Unió többi országában inkább a liberalizációs lépéseket előíró irányelvek megjelenése után kezdődött meg a piacnyitás előkészítése, és sok esetben ezek előírásainak teljesítése sem következett be az előírt határidőre.

A távközlés területén az 1990-es évek eleje óta tartó piacliberalizálási lépések csúcspontjaként 1998-ban megszűntek a kizárólagos jogok, és nyitottá váltak a piacok. Ez természetesen csak jogi lehetőség volt. Az 1999-es részletes piacelemzés a piacnyitás lassú voltát állapította meg, és ennek hatására az EU döntéshozói az irányelvek egy átfogó csomagjában (2002) egyszerre rendelkeztek a távközlésnek és szomszédos területeinek elektronikus kommunikációként való értelmezéséről és az ágazati és versenyszabályozás új viszonyának kialakításáról. A postai szolgáltatások első liberalizációs lépéseire 1999-ben került sor, amit 2000-ben a villamos energia, 2001-ben a gázszolgáltatás piacnyításáról szóló irányelv követett. A piacnyitás tapasztalatait elemezve, az EU 2000–2001-ben a gyorsítás mellett döntött. A vasúti közlekedés első liberalizációs csomagja életbelépésének évében (2003) már újabb, korszerűbb, a versenyszabályozás elveihez közelítő irányelveket fogadtak el a villamos energia és a gázipar esetében is (2007. évi teljes piacnyitást előírva), megállapodtak a nemzetközi vasúti teherforgalom 2006. évi, az országon belüli teherforgalom 2007. évi szabaddá tételében, valamint a teljes postai piacnyitás újabb lépcsőjében, amely utóbbit 2008-ban 2010-re és 2012-re módosítottak.

Az irányelvekkel egy időben az Európai Bizottság gondoskodott az irányelvek bevezetésének figyelemmel kíséréséről, az irányelvek felülvizsgálatát megelőző ágazati értékelési szakasról és monitoringrendszer kialakításáról. A távközlésben már a 15. éves jelentés készült a liberalizáció állásáról, az energiaiparban a nyolcadiknál tartanak, a postánál a negyediknél, a vasútnál pedig az elsőnél (Bizottság jelentése, 2008; Bizottság

közleménye, 2008, 2009, 2010). A jelentések néhány évig az irányelvek bevezetésének állásáról szóló beszámolóként látnak napvilágot, majd az ágazat belső piacának létrehozásában elért „haladásról” szóló jelentés címet viselik. Ezek az ágazati jelentések igen eltérő szerkezetűek, mélységűek, ami részben a liberalizálódás eltérő időpontjával és az adatok különböző hozzáférhetőségével függ össze. Az összefoglaló ágazati jelentések többnyire külső szakértők által készített tanulmányokra épülnek, így például a vasúti szektorban, ahol csak most került sor az első hivatalos jelentésre, régóta készülnek ágazati liberalizációs indexek, és egyes területek, részpiacok részletes elemzése minden ágazatban hozzáférhető.

A hálózatos szolgáltatások esetében az integrált belső piac létrehozásával – részben az élénkülő verseny eredményeként – jelentős termelékenységnövekedési tartalékok felszabadulásával számolnak.⁹ A tagországok korábbi monopóliumainak piaci ereje a piacok összekapcsolódása következtében csökkenhet, egymás piacaira új szolgáltatók léphetnek be. Bár az elkülönült nemzeti piacok összekapcsolódásának számos akadálya van, és ezeket az inkumbens szolgáltatók ki is használják, illetve maguk is igyekeznek újabb akadályokat támasztani, a piacok egymás előtti megnyitása megkezdődött, és az Európai Unió intézményei ennek felgyorsítását szorgalmazzák. A piacok liberalizálódásával egyidejűleg számolni kellett a piacnyitás újraelosztási hatásaival is, amelyek az egységesülő európai piacon országok közötti újraelosztási kérdéseket is felvetnek. Az Európai Tanács 2001. évi laekeni ülésére készült bizottsági jelentés (Report of the Laeken..., 2001) ezért összefoglalta azokat az intézkedéstervezeteket, amelyeket az Európai Bizottság a közszolgáltatások liberalizálódásának figyelemmel kísérésére kezdeményezett.

A javaslat horizontális elemzési rendszer kialakítására vonatkozott, amelyben a piacszerkezet változásán, az árak alakulásán és a teljesítménymutatókon kívül a szolgáltatási kötelezettség gazdasági, társadalmi jellemzőit (egyetemes szolgáltatás, szolgáltatásminőség), valamint a liberalizáció hatásairól alkotott lakossági véleményeket is igyekeztek összegezni. A horizontális elemzés forrásaiként nagyjából az ágazati elemzéseket, továbbá lakossági felméréseket jelölték meg. Az első jelentést (Market performance, 2001) követően a horizontális értékelések módszertanának kialakítására 2002-ben került sor (Methodological Note, 2002). A módszertan alapfeltevései között szerepelt,

⁹ Ha megtörténne a piacok teljes liberalizálódása, annak 75–95 milliárd eurós jóléti hatása lehetne (1,3–1,7 százalékos növekedés), a hozzáadott érték növekményét pedig 80–130 milliárd euróra becsülték (1,0–1,6 százalékos növekedés) 2007-ben. Emellett 140–360 ezer fővel nőhetne a foglalkoztatottság. Ezek a piacnyitás az 1990-es évekre mért százalékos hatásainak 50–90 százalékát jelentik (Copenhagen Economics, 2007, 2. o.).

hogy az értékelésnek követnie kell a szolgáltatások¹⁰ és az azokról hozzáférhető adatok változásait, így a horizontális elemzések szerkezete és az elemzés fókusza is változhat. A horizontális elemzéseknek lehetőség szerint átfogóaknak kell lenniük, ugyanakkor figyelembe kell venniük, hogy a szolgáltatások szabályozásában a tagországoknak kiterjedt önálló döntési joguk van. Az értékelés során a szolgáltatás nyújtásának módjára és a keresletre vonatkozó elemzéseket teljesítménymutatókkal és a jogi környezet megfelelőségének értékelésével kell kiegészíteni. A fogyasztók megelégedettsége vizsgálatának ki kell terjednie a hozzáférés, a megfizethetőség, a szolgáltatásminőség kérdéseire is. Az ágazati jelentésekhez képest, többletfeladatként, a horizontális elemzések a piacnyitás és a szabályozási reform kérdéseitől kezdve a foglalkoztatottság és az európai integráció problémáinak alakulásán át a környezeti, a termelékenységi és a technológiai változások hatásaival és a társadalmi, regionális kohézióval is foglalkoznak.

Az ágazati értékelések készítésekor is sokféle érdek és nézet egyeztetésére van szükség, a horizontális értékelések ezek számát tovább növelték. Jelentős érdekcsoportok mozdultak meg, hogy szavukat hallassák. Az első horizontális értékelés és a módszertan elkészülte után többféle kritika is érte a dokumentumokat. A kritika egyik fő vonulata éppen arra vonatkozott, hogy nem elég átlátható a jelentés készítésének folyamata, különösen az a fázis, amelyben érdekcsoportokkal konzultálnak a jelentések készítői. Kifogásolták, hogy a liberalizálódás fokának mérésére az első jelentés készítői nem vállalkoztak, mert a liberalizáció teljes hatása (2001-ben) még nem mérhető, és így nem is értékelhető (Market performance, 2001, 5. o.), miközben több országban már régóta tart a piacnyitás folyamata, és elegendő tapasztalat halmozódott fel, ami alapján a Bizottság közleménye [2001] sommás értékelést adott a liberalizálódás akkori helyzetéről.¹¹ Az értékelésre kiválasztott ágazatok körét (energiaipar, távközlés, posta, közlekedés) is kifogásolták, hangsúlyozva a vízszolgáltatás számbavételének fontosságát (Hall-Whitfield, 2002, 4. o.). Az adatok összehasonlíthatóságánál említették, hogy azok jelentős része nem auditált, nem

¹⁰ Az Európai Unió szóhasználatában ezek az úgynevezett *általános gazdasági érdekű szolgáltatások* (*services of general economic interests, SGEI*). Ez a kifejezés az alapszerződés 86. cikkében olvasható, és olyan piaci szolgáltatásokra vonatkozik, amelyeket a tagállamok meghatározott közszolgáltatási kötelezettségek hatálya alá helyeznek az általános érdek kritériuma alapján.

¹¹ „A jelenleg rendelkezésre álló információk alapján a szolgáltatásoknak az egységes piaci program alapján történő liberalizációja pozitív hatással volt az általános érdekű szolgáltatások elérhetőségére, minőségére és megfizethetőségére. Ez azonban nem jelenti szükségképpen azt, hogy a szolgáltatások kielégítően működnek. Más tényezőket is figyelembe kell venni, mint például a hálózathoz történő csatlakozáshoz szükséges eszközök ára, a telítettség vagy különféle olyan versenyellenes magatartások, amelyek ellen még nem léptek fel megfelelően, illetve a felhasználók rendelkezésére álló hatékony jogorvoslati lehetőségek hiánya abban az esetben, ha a szolgáltatások nem működnek megfelelően. Következésképpen még nem áll a társadalom minden rétegének és a Közösség minden részének rendelkezésére a liberalizáció valamennyi előnye.” (Bizottság közleménye, 2001, 61. o., 38. cikk)

ellenőrizhető, és a módszertan nem tesz említést azokról a különbségekről (földrajzi, társadalmi, szabványügyi, szabályozási), amelyek az összehasonlítást megnehezítik és amelyek a választott indikátorok használatát is megkérdőjelezzik. Végül a kritikák fontos eleme volt, hogy kifogásolták a piac adott állapota és a piacnyitás, liberalizáció hatásainak összekeverését, mert akár 100 százalékosan megnyitott piacon is találkozhatunk alacsony szintű versennyel és elégtelen fogyasztói választási lehetőséggel. A liberalizáció hatásait csak tényellentétes (kontrafaktuális) elemzés eszközeivel lehet feltárni, ahol a piacnyitás elmaradásának esetével vetik egybe a megvalósult állapotot (*Hall–Whitfield, 2002, 9. o.*).

Eddig öt horizontális értékelés készült, az utolsóval nagyjából egy időben látott napvilágot a módszertan felülvizsgálatával foglalkozó beszámoló (*Evaluation of the methodology, 2007*). Ebben javaslatokat fogalmaztak meg a célok pontosabbá tételét, a vizsgálat terjedelmének jobb meghatározását, az átláthatóság és sokirányú konzultáció fontosságát hangsúlyozva. Elkerülhetetlennek tartották az elemzés elmélyítését, az ágazati jelentésekhez képest újabb, azokban nem kellően tárgyalt kiegészítő tartalmak megjelenését, a közlekedési adatok mennyiségének jelentős növelését, a fogyasztói visszajelzések konkrét tartalmakhoz (ár, minőség) kötését. Mind az elemzés javítása, mind az adatállomány növelése a jelentés szerint több erőforrást és külső szakértőket igényel. Mindezek teljesülése esetén elég, ha csak háromévente készülnek ilyen elemzések (*Evaluation of the methodology, 2007, 13–16. o.*). A Bizottságban a módszertan felülvizsgálata jelenleg is folyik, az utolsó jelentést 2007 nyarán publikálták (*Evaluation, 2007*).

A Bizottság a horizontális jelentések elemzési körén túl kísérletet tett a hálózatos szolgáltatások piacnyitási hatásainak közvetlen mérésére is. A Copenhagen Economics tanácsadó cég erről készült beszámolóját 2005-ben hozták nyilvánosságra (*Market Opening, 2005*). A tanulmány 15 EU-tagállam hálózatos szolgáltatásainak adatait elemezve azt vizsgálta, hogy a várt termelékenységnövekedési és árcsökkenési hatások milyen tovagyrűző hatást váltanak ki a gazdaság egészében. Az 1990-es évekre számítva a hálózatos szolgáltatások piacnyitása a jólét 1,9 százalékos emelkedését (98 milliárd euró értékben) és 500 ezer új munkahely megteremtését jelentette. Ennek nagy része a távközlés és a villamosenergia-ipar liberalizációjával függ össze. A tagállamok közül Svédországban és Finnországban nőtt leginkább a jólét a piacnyitás következtében (5 százalék), míg másutt, például Görögországban nem volt ilyen hatás. Általában azok a tagországok nyerték a legtöbbet, amelyek korábban és jelentősebb mértékben nyitották meg piacaikat (*Market Opening, 2005, 6. o.*). Az eredményeket egy piacnyitási index és a Copenhagen Economics által készített kereskedelmi modell segítségével kapták. A piacnyitási indexet többszöri aggregálás után a piacnyitás egy-egy stádiumának elérése alapján számítják ágazatokra, országokra és évekre vonatkozóan (uo. 25–31. o.). A számítási módszert felhasználva, a brit kereskedelmi és iparügyi minisztérium megbízásából 2007-ben becslést készítettek a teljes

piacnyitás elérésekor várható hatásokról (Copenhagen Economics, 2007 – az eredményeket lásd a 10. lábjegyzetben).

Az Európai Központi Bank (EKB) is készítettett átfogó értékelést az Európai Unió hálózatos szolgáltatásainak szabályozási reformjáról (*Martin–Roma–Vansteenkiste*, 2005). Az elemzés időszerűségét hangsúlyozva rámutattak arra, hogy ezek az ágazatok más ágazatok fontos inputjait szolgáltatják, és kiemelték, hogy ezek az ágazatok a termelés 10 százalékát adják, a foglalkoztatottak 7 százalékát alkalmazzák és a fogyasztói kosárban is 7 százalékkal részesednek. A verseny liberalizációval, privatizációval, szerkezetátalakítással együtt járó erősödésétől általában a termelés növekedését, az árak csökkenését és a termelékenység emelkedését várják. A reformoknak ugyanakkor rövid távú költségei is lehetnek, például kezdetben csökken a munkahelyek száma. Mindent összevetve, az empirikus eredmények (saját és más vizsgálatok) alapján a fogyasztói jólét növekedésével számoltak, és bizonyos további liberalizációs lépések megvalósulása esetén a hálózatos szolgáltatások árainak (távközlés, energia) további 36 százalékos esését jelezték előre (*Martin–Roma–Vansteenkiste*, 2005, 37. o.). Az EKB értékelését széles körű irodalmi áttekintés kísérte. Az általuk tanulmányozott 25 dokumentumból azonban csak 6 foglalkozott kifejezetten az EU országaival, további 6 csak az Egyesült Államok ágazataival, a legtöbb (9) OECD-adatokat elemzett. Ennek részben az az oka, hogy az OECD már hosszabb ideje kísérletezett a szabályozási reformok értékelésével és ehhez 2001-ben egy bárki által hozzáférhető adatbázist is kialakítottak.¹²

A HAZAI PIACNYITÁS ÉRTÉKELÉSE AZ OECD-MÓDSZERTAN ALAPJÁN

Az adatbázis használatához *Conway–Nicoletti* [2006] tanulmánya nyújt segítséget. Az indikátorrendszert nem a hálózatos szolgáltatásokra alakították ki, hanem az része a termékpiacok OECD által rendszeresített megfigyelésének. Az indikátorok a verseny akadályait mérik részben publikált forrásokra, részben kérdőíves adatgyűjtésre alapozva. Az indikátorok köre a hálózatos szolgáltatások esetében kiterjed a piacra lépés szabályozására, az állami tulajdon arányára, a vertikális integráció mértékére és a piacszerkezetre. A tanulmány megállapításai szerint 2003-ra az országok két csoportja látszott elkülönülni: a viszonylag liberálisabb Egyesült Királyság, Ausztrália, Egyesült Államok, Hollandia, Kanada, Dánia és Németország, valamint a viszonylag korlátozó politikát folytató Görögország, Írország, Franciaország és Svájc (*Conway–Nicoletti*, 2006, 17. o.). Az OECD által kialakított indikátorok és a Copenhagen Economics

¹² Az adatbázis az *Indicators of regulation in energy, transport and communications (ETCR)* nevet viseli, elérhető:

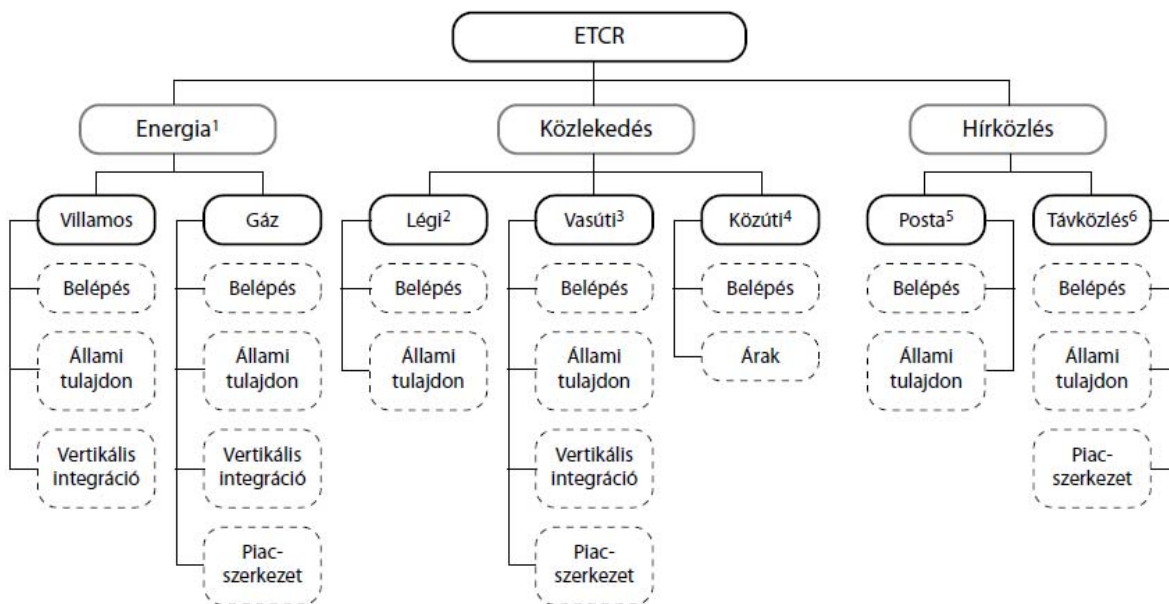
http://www.oecd.org/document/32/0,3343,en_2649_34323_35791136_1_1_1_1,00.html.

által kidolgozott piacnyitási index közötti kapcsolatokat a Copenhagen Economics részletesen elemezte. Arra a megállapításra jutott, hogy a két indextípus jól közelíti egymást, bár az OECD-indikátorokban a piacszerkezet szerepeltetése már inkább a szabályozási változásokra adott piaci reakciókat tükrözi (Copenhagen Economics, 2007, 12. o.).

Érdeemes összevetni a piacnyitás Európában érvényesülő folyamatát a magyarországi helyzettel. Ehhez az OECD termékpiaci szabályozásához kapcsolódó adatbázisában lévő, 2006-ban összeállított és 2009-ben frissített külön adatbázist használjuk fel. Az OECD ETCR (*energy, transport, communications*) adatbázisában hét ágazat (távközlés, villamos energia, gáz, posta, vasút, légi személyszállítás és a közúti fuvarozás) adatait találjuk. Az adatbázis összeállítóinak az volt a célja, hogy a jogi és szabályozási környezet kevésbé mérhető, kvalitatív adataiból összehasonlításra alkalmas mennyiségi mutatószámokat képezzenek. A mutatószámokkal elsősorban a hatékonyságnövelést és a piacra való belépés segítését célzó szabályozásra kívánnak fókuszálni. A mutatószámrendszer az állami tulajdon jelenlétét a hatékonyságnövelés akadályának tekinti. Az adatokat alapvetően a kormányzati tisztviselők által kitöltött kérdőívekből nyerik, ezeket szakértők ellenőrzik, és a mutatószámokat utólag is további ellenőrzésnek vetik alá.

A mutatószámokat alulról felfelé építkezve fokozatosan aggregálják kvalitatív adatokból mennyiségi indikátorokká. Ez három lépésben történik: először a kvalitatív adatokat 0–6 közötti értékekkel látják el, a növekvő értékek a verseny növekvő akadályait tükrözik, így az elméletileg legjobb és legrosszabb helyzetet írják le. Az alsóbb szintű mutatókból (belépési korlátok, az állami tulajdon aránya, a vertikális integráció mértéke, piacszerkezet) különböző súlyozási eljárásokkal képezik az ágazati szintű mutatókat. A legtöbb alapadatot a gázszektorra tudták összeállítani (12), ezt követi a vasút (9), a távközlés (8), a közúti fuvarozás (7), a villamosenergia-ipar és a posta (6), valamint a légi közlekedés (4). Az 1. ábra bemutatja, hogyan épül fel az ETCR mutatószámrendszer.

Az ETCR-mutatószám felépítése

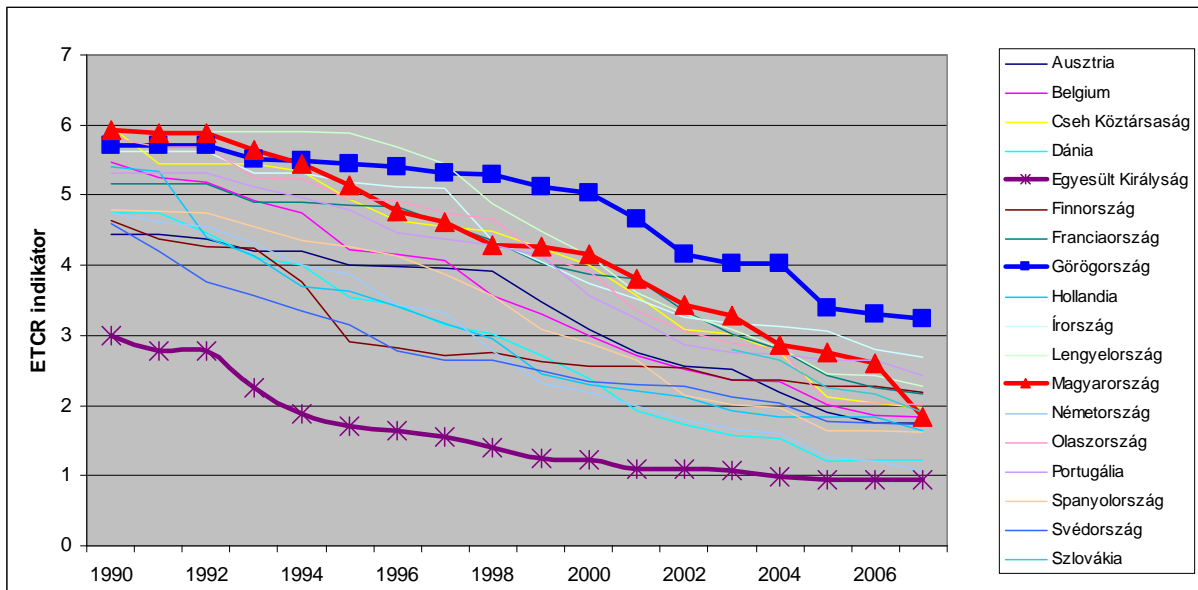
A mutatók tartalma: 1. energiatermelés, -szállítás és -elosztás; 2. légi személyszállítás; 3. vasúti személy- és teherszállítás; 4. közúti fuvarozás; 5. levél-, csomag- és gyorspostai alapszolgáltatások; 6. vezetékes és mobiltávközlés.

Forrás: Conway–Nicoletti [2006], 37. o.

A gázszektor esetében például a belépési korlátokat vizsgálva azt értékelik, hogy milyen feltételekkel lehet a szállító vezetékekhez hozzáférni, a kiskereskedelmi piac hány százalékán választhatnak szabadon a piaci szereplők, létezik-e olyan szabály a szektor valamely piacán, amely korlátozná a piaci szereplők számát. A tulajdonviszonyok vizsgálatakor a termelés, szállítás, elosztás fázisait egyenként vizsgálják. A vertikális integráció esetében önálló pontértéket kap a termelés és más tevékenységek elválasztásának mértéke, a kereskedelem és egyéb tevékenységek összekapcsolódásának foka, valamint a kereskedelem és elosztás tevékenységének integráltsági szintje. A piacszerkezet esetében a termelés, a szállítás és az elosztás három különböző szintjén a legnagyobb piaci részesedésű vállalat részesedési adatai alapján adják a pontokat.

Mind a hét ágazatot tartalmazó ETCR-mutató esetében (lásd a 2. ábrát) azt látjuk, hogy – nem meglepő módon – az Egyesült Királyság piacnyitása a legsikeresebb, míg Görögországban van a legtöbb jogi és szabályozási akadálya a hálózatos szolgáltatások liberalizálásának. Magyarország a kilencvenes évek eleje óta fokozatosan, de óvatosan haladt a piacnyitás útján, a legnagyobb lépést 2007-ben tette, amikor a vertikális kapcsolatok több iparágban (vasút, energiaipar) is jelentősen meglazultak, és a légi közlekedésben is megszűnt az állami tulajdon. Ezzel Magyarország a leglassabban nyitó országok sávjából a középmezőnybe került.

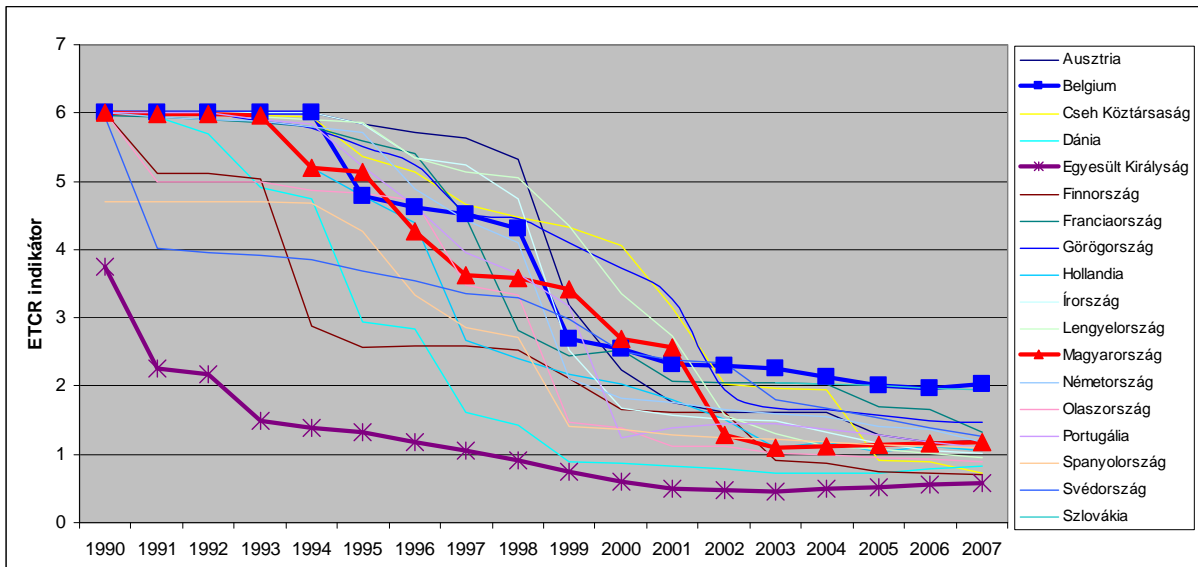
ETCR-mutatók, összes ágazat, 18 EU-ország*

Forrás: Saját összeállítás.

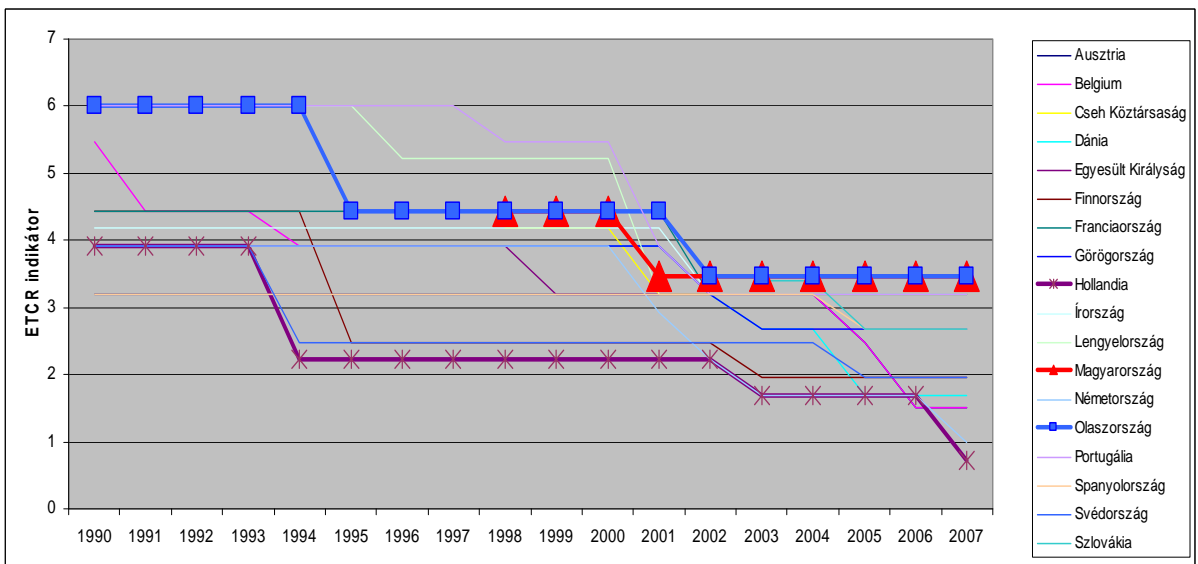
A továbbiakban négy szektort (távközlés, posta, villamos energia, gáz) vizsgálunk. A távközlésnél a piacnyitásra a többi ágazathoz képest korábban került sor, az Európai Unió már 1998-ban megszüntette a kizárólagos jogokat a vezetékes szolgáltatások területén. A 3. ábrán látható, hogy a 2000-es évekre Belgiumban található a legkevésbé nyitott távközlési piac, és Magyarország 2001-ig Belgiumhoz viszonyítva hol előreszaladt, hol visszamaradt a piacnyitásban. A döntő változást a mobilpiacon megjelenő harmadik szolgáltató okozta, ezt követően Magyarország itt is a középmezőnyben található 2007-ben.

ETCR-mutatók, távközlés, 18 EU-ország*

Forrás: Saját összeállítás.

ETCR-mutatók, postai szolgáltatások, 18 EU-ország*

Forrás: Saját összeállítás.

A hírközlésen belül a postai ágazat zártabb piacokat és monopolisztikusabb piaci helyzeteket mutat. Bár 1999-ben itt is elkezdődött az Európai Unión belüli liberalizációs folyamat, a lépések kisebbek voltak, és a tulajdonviszonyok is kevésbé változtak. A piacnyitás gyorsítására az Európai Bizottság ugyan többször is javaslatot tett, de a szolgáltatók

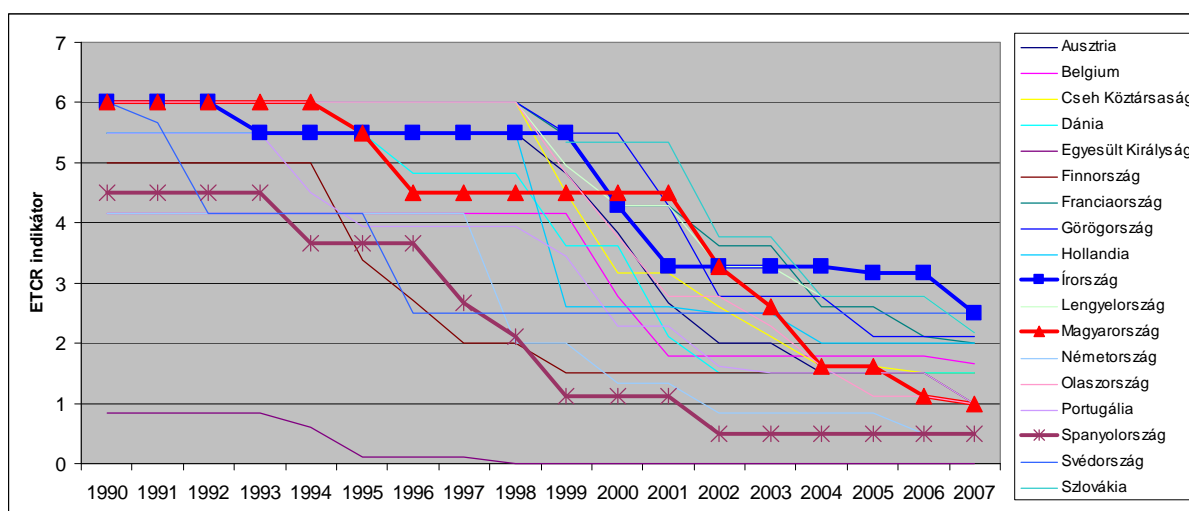
ellenállása miatt eddig inkább a piacnyitás elhúzódása, halasztása volt a jellemző. 2010 végére a tagországok nagyobb részében megtörténik a piac teljes megnyitása, de 11 tagország – köztük Magyarország – 2012 végéig haladékot kapott. A postai szolgáltatások liberalizációjában Hollandia járt az élen (lásd a 4. ábrát). Az 1990–2007 közötti időszak nagy részében Olaszország – változó partnerekkel – mutatta a legkevesebb hajlandóságot a piacnyításra. 2002 óta Magyarország vált Olaszország partnerévé a legkevésbé nyitott postai szolgáltatási piac címéért folytatott versenyben.

A villamosenergia-szolgáltatásban az Egyesült Királyság e mutatószámrendszer alapján 1998 óta már nem tud javulást felmutatni, mert villamos energia piaca teljesen nyitottá vált. Ezért inkább a második legjobban teljesítő Spanyolország görbét emeltük ki az 5. ábrán. Jelenleg Írország a legkevésbé nyitott piac, és Magyarország 2002-ig gyakran az ír piacnál is rosszabb teljesítményt mutatott, azonban 2002 után a mutatószámrendszer gyors változást jelez, amellyel Magyarország 2007-re a legjobban liberalizált piacok közé verekedte be magát. Ha a villamosenergia-ágazat mutatószámának összetételét vizsgáljuk, a változás fő okaként a belépési korlátok és a vertikális integráció problémájának megszűnése nevezhető meg, az állami tulajdon aránya nem módosult. Az adatbázis alapján a magyar villamosenergia-piacon a szállítást és a termelést teljesen elkülönült vállalatok végzik, és a cégek vertikális szétválasztása megtörtént. A magyar piacot ismerők esetleg kétségeket fogalmaznának meg ezzel kapcsolatban. Ha nagyon formálisan, csak a jogi, szabályozási oldalról nézzük a vertikális szétválasztást, akkor is nehezen lehetne összevetni a brit piacon kialakult helyzettel. A Gazdasági Versenyhivatal legutolsó (2008-as évről szóló) országgyűlési beszámolójában szóvá tette az energiaiparban a piacnyitás elhúzódását, a hosszú távú kapacitáslekötési és áramvásárlási szerződések problémáját, a vertikális kapcsolatok oldásának lassúságát, illetve az ebben a kérdésben a szabályozó hatóságok közötti szakmai álláspontjának elutasítását.¹³ A magyar villamosenergia-rendszer centrumában elhelyezkedő, állami tulajdonú vállalat (MVM) körül felhalmozódott problémák és az ETCR-mutatószámokból adódó következtetések különbségei arra világítanak rá, hogy ez a mutatószámrendszer valójában csak a formális jogi helyzetek elnagyolt rögzítésére alkalmas, a piacok alaposabb megismerése nem várható az ETCR mutatók segítségével.

¹³ „Az év elején egyik központi téma volt a villamosenergia-piac struktúrájának megváltoztatása a hatékonyság növelése érdekében, ennek keretében pedig a MAVIR Átviteli Rendszerirányító Zrt. (MAVIR) tulajdonosi szétválasztása az MVM csoporttól, ami sajnálatos módon – a GVH és a MEH, valamint egyéb szakmai csoportok megalapozott véleménye és törekvése ellenére – 2008-ban sem valósult meg.” Beszámoló... [2009], 7. o.

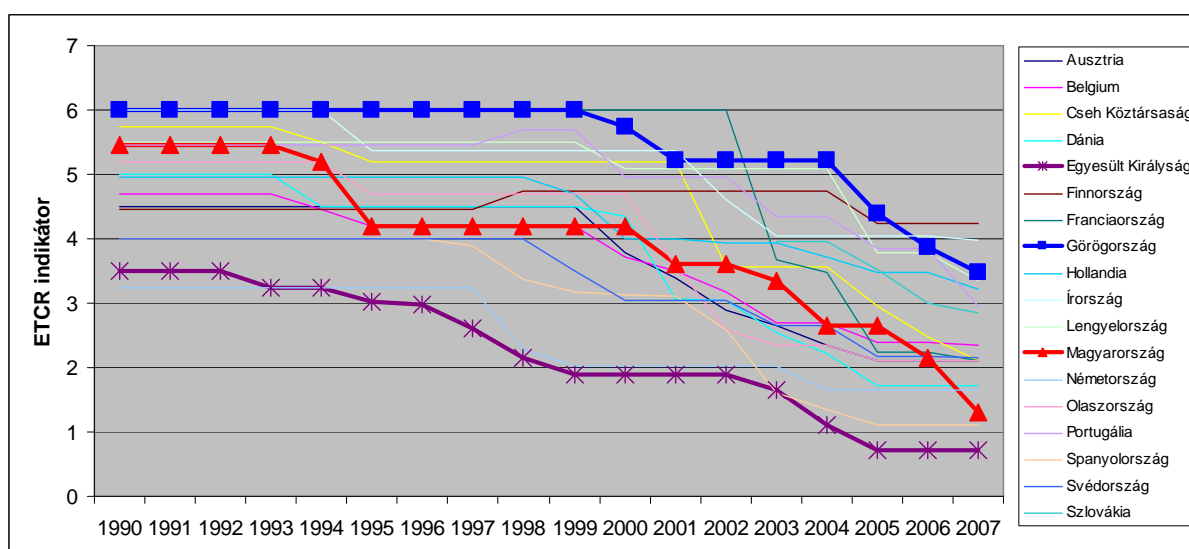
5. ábra

ETCR-mutatók, villamos energia, 18 EU-ország*

6. ábra

ETCR-mutatók, gázszolgáltatás, 18 EU-ország*

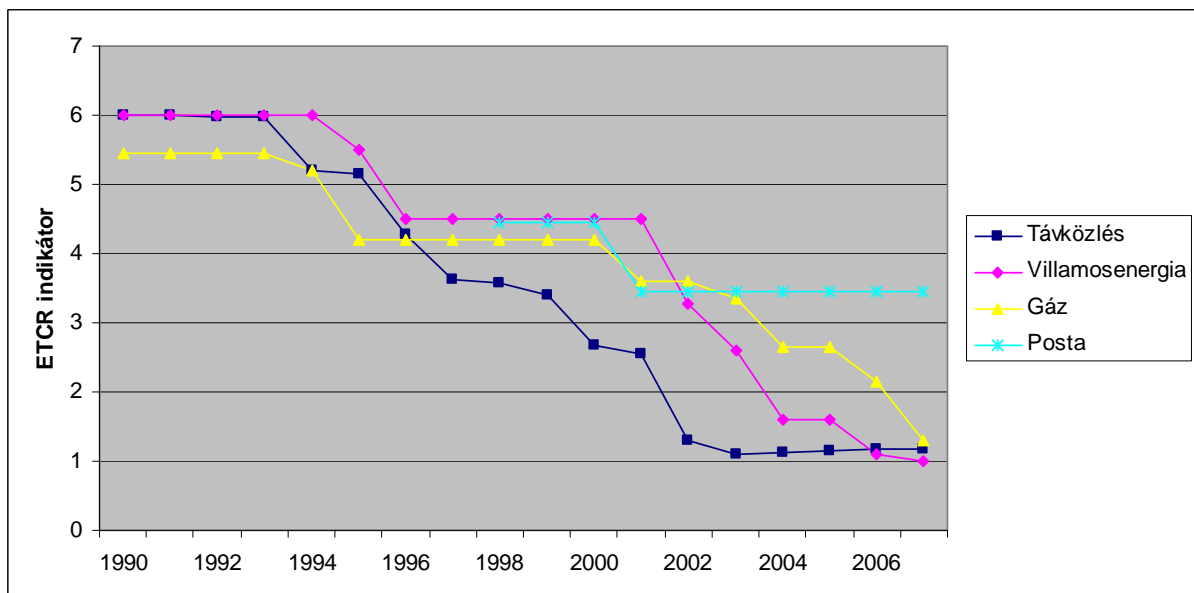
Forrás: Saját összeállítás.

A gázszolgáltatásban az ETCR-mutatószámok valamivel közelebb állnak a magyar piac szemlélőjének szubjektív értékeléséhez. A vertikális szétválasztás hamar és sokkal teljesebb mértékben történt meg, mint a villamosenergia-iparban. Az állami tulajdon aránya a kilencvenes évek közepétől csökkenni kezdett, és a Mol gázüzletágának eladása után minimálisra csökkent. A piacra lépés feltételei kedvezőbbek, mint a villamosenergia-szolgáltatásban, amelyet többek között az évek óta működő új szolgáltatók megjelenése is igazolt. Mindezek alapján könnyebben elfogadhatónak tűnik az a 6. ábrán látható kép, hogy Magyarország a kilencvenes évek közepe óta a középmezőnyben helyezkedett el, és 2007-re – legalábbis, ami a jogi feltételeket illeti – az egyik legnyitottabb piaccá vált.

Végül a 7. ábrán érdekességként bemutatjuk a négy elemzett ágazat egymáshoz viszonyított helyzetét Magyarországon. A távközlési piac relatív nyitottsága és a postai relatív zártsága nem okoz meglepetést. A gázszolgáltatás és a villamosenergia-ipar relatív helyzetét is 2002-ig nagyjából tükrözi az ábra. A villamosenergia-ipari piacnyitás felgyorsulását és végül 2007-re a távközlésnél is nyitottabb piaccá válását azonban már csak a nagyon formális jogi keretek teljesülésének, esetleg az értékelést készítő pontatlanságának lehet betudni. Feltehetően a mutatószámrendszer további finomításra szorul. A mutatószámok a piacnyitás korai szakaszát viszonylag jól tükrözték, de ahogy a piacok fokozatosan közelednek a teljes nyitáshoz, úgy az eddigi szempontokat újjakkal kellene kiegészíteni.

7. ábra

ETCR-mutatók, Magyarország

Forrás: Saját összeállítás.

ÖSSZEFOGLALÁS

A különféle alkalmazkodási problémákkal küzdő országokban a liberalizáció, privatizáció és a dereguláció eddigi tapasztalatai azt mutatják, hogy ez a folyamat korántsem kitérők nélkül zajlik. Az állam és a magángazdaság határai a múltban is többször módosultak. Arra a kérdésre, hogy az állammal vagy a nélkül gyorsabb-e a gazdasági növekedés, a gazdasági struktúrák átalakulása, ma sincs általánosítható válasz. A válsághelyzetekre való reagálásokra korábban az állami intervenció volt a jellemzőbb, semmint az állam visszavonulása. Az elmúlt több mint két évtized ellenkező példákkal is szolgált, amelyek azt mutatták, hogy a válsághelyzetek, alkalmazkodási problémák kezeléséhez a liberalizálás, az „államtalanítás” eszközeit is felhasználják.

A hálózatos szolgáltatások piacainak liberalizálódása több évtizede tart. Ez alatt az idő alatt láthatóvá vált, mely lépések azok, amelyek inkább gátolják, és melyek azok, amelyek inkább segítik a liberalizálódási folyamatot. Egyre erősebb az igény az iránt is, hogy a liberalizálódás folyamatát értékeljék, értelmét megállapítsák, a hátralevő utat felmérjék. Ezekre a kihívásokra többféle választ találtunk. Nagy-Britannia és az Egyesült Államok elsősorban az ágazati elemzésekben kereste a választ. A vizsgálatok középpontjában a termelékenység, az árak, a költségek alakulása állt, alkalmanként a jóléti hatásokat is számba vették. Ausztráliában és az Európai Unióban részben a centralizáltabb intézményrendszer, részben a tagországok eltérő alkalmazkodási üteme miatt az ágazati elemzések mellett nagy igény mutatkozott az ágazatok közötti összehasonlításokra is. Ezek az elemzések a liberalizálódás egész „mozgalmát” is értékelték, komplex, a gazdasági környezetet tágabban értelmező vizsgálatokra is kísérletet tettek. Végül a nemzetközi szervezetek funkciójának megfelelően, a széles körű összehasonlítás igényével készült magas szinten aggregált indikátorokkal és indexekkel is talákoztunk, amelyekkel relatív keresztmetszeti és időbeli változásokat próbáltak megfogni. Az is érzékelhető volt, hogy míg a részletekkel foglalkozó ágazati tanulmányok közül sokan ellentétes álláspontokra jutottak, bár a liberalizálódás mértékét növekvőnek és hatásait egészében pozitívnak minősítették, addig az aggregáltság magasabb fokain a liberalizálódás folyamata egyértelműbben pozitív színben tűnt fel.

A válság hatásainak csökkentésére az Európai Unióban új kezdeményezések indultak a belső piac kiszélesítésére, a remélt hatékonyságnövekedés kihasználására. A hálózatos szolgáltatások piacain mutatkozó kedvező tendenciák ellenére a piacok egységesülése – döntően a szolgáltatók és a nemzeti piacokat védő kormányok ellenállása miatt – lassan halad. A politikai konszenzus gyakori hiánya miatt a szabályozás európai szintjét célzó bizottsági kezdeményezések csak részlegesen valósulnak meg, az ágazati szabályozási rendszert a versenyszabályozás egyre gyakrabban „segíti” ki. A döntések előkészítésekor, az egyes ágazatokat érintő szakpolitika megfogalmazásakor ugyanakkor fontos a piacnyitás tényleges mértékének ismerete. Ehhez az Európai Unió különböző jelentései sok adalékkal szolgálnak, és más nemzetközi szervezetek mellett az OECD is kidolgozott egy mutatószámrendszert. Az OECD mutatóinak ismertetésén keresztül érzékeltetni próbáltuk ezek információtartalmát és a mutatók érvényességi korlátait. A kezdeti tájékozódáshoz jó segítséget nyújtanak, az országok, ágazatok relatív viszonyát nagy vonalakban tükrözik, de a hálózatos szolgáltatások területén zajló tényleges piacnyitás értékeléséhez alaposabb és főként részletesebb tanulmányokra van szükség.

HIVATKOZÁSOK

- ACCC [2004]: Submission to the Productivity Commission Review of National Competition Policy Arrangements. Australian Competition and Consumer Commission.
- Letölthető:
http://www.acoss.org.au/upload/publications/papers/info%20359_competition.pdf.
- Armstrong, M. – Sappington, D. E. M.* [2006]: Regulation, Competition and Liberalization. *Journal of Economic Literature*, Vol. 44., No. 2., 325–366. o.
- Bishop, M. R. – Kay, J. A.* [1989]: Privatization in the United Kingdom: Lessons from experience. *World Development*, Vol. 17., No. 5., 643–657. o.
- Beszámoló... [2009]: Beszámoló az Országgyűlés részére a Gazdasági Versenyhivatal 2008. évi tevékenységéről és a versenytörvény alkalmazása során szerzett, a verseny tisztaságának és szabadságának érvényesülésével kapcsolatos tapasztalatokról. Gazdasági Versenyhivatal, Budapest, május
- Bizottság jelentése [2008]: A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a postai irányelv (a 2002/39/EK irányelvvel módosított 97/67/EK irányelv) alkalmazásáról. COM(2008) 884 végleges.
- Letölthető: http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/reports/report_hu.pdf.
- Bizottság közleménye [2001]: A Bizottság Közleménye. Általános érdekű szolgáltatások Európában (2001/C 17/04), Az Európai Közösségek Hivatalos Lapja, 2001.1.19.
- Letölthető: [http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:08:02:52001XC0119\(02\):HU:PDF](http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:08:02:52001XC0119(02):HU:PDF).
- Bizottság közleménye [2007]: A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a vasúti piac fejlődésének nyomon követéséről, COM(2007) 609 végleges.
- Letölthető: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2007:0609:FIN:HU:HTML>
- Bizottság közleménye [2008]: A Bizottság jelentése a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a postai irányelv (a 2002/39/EK irányelvvel módosított 97/67/EK irányelv) alkalmazásáról. COM(2008) 884 végleges.
- Letölthető: http://ec.europa.eu/internal_market/post/doc/reports/report_hu.pdf.
- Bizottság közleménye [2009]: A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek. Jelentés a belső gáz- és villamosenergia-piac létrehozása terén elért haladásról, COM(2009) 115 végleges.
- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0115:FIN:HU:PDF>.
- Bizottság közleménye [2010]: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának. Az egységes európai elektronikus hírközlési piac fejlődéséről szóló 2010. évi jelentés (15. jelentés), COM(2010) 253 végleges.
- <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2010:0253:FIN:HU:PDF>
- Completing ... [1985]: Completing the Internal Market. White Paper from the Commission to the European Council, COM(85) 310 final, Brüsszel, június 14.
- Letölthető:
http://europa.eu/documents/comm/white_papers/pdf/com1985_0310_f_en.pdf
- Conway, P. – Nicoletti, G.* [2006]: Product Market Regulation of Non-Manufacturing Sectors in OECD Countries: Measurement and Highlights. OECD Economics Department Working Paper, No. 530.

- Copenhagen Economics [2007]: The potential economic gains from full market opening in network industries, A study for the UK Department of Trade and Industry, január.
Letölthető: <http://www.berr.gov.uk/files/file37074.pdf>.
- Crandall, R. W. – Hausman, J. A.* [2000]: Competition in U.S. Telecommunications Services: Effects of the 1996 Legislation. Megjelent: *Peltzman, S. – Winston, C.* (szerk.): Deregulation of Network Industries, What's next? AEI-Brookings Joint Center for Regulatory Studies, Washington, D.C. 73–112. o.
Letölthető: <http://aei-brookings.org/admin/authorpdfs/redirect-safely.php?fname=../pdffiles/deregulation.pdf>.
- Crew, M. A. – Kleindorfer, P. R.* [2002]: Regulatory Economics: Twenty Years of Progress? *Journal of Regulatory Economics*, Vol. 21., No.1., 5–22. o.
- Economides, N. – Seim, K.–Viard, V. B.* [2008]: Quantifying the Benefits of Entry into Local Phone Service. *RAND Journal of Economics*, Vol. 39., No. 3., 699–730. o.
- Evaluation [2007]: Evaluation of the Performance of Network Industries Providing Services of General Economic Interest. 2006 Report, Commission Staff Working Document, SEC(2007) 1024.
Letölthető: http://ec.europa.eu/internal_market/economic-reports/docs/2006/sec20071024_en.pdf
- Evaluation of the methodology [2007]: Evaluation of the Methodology Used to Assess the Performance of Network Industries Providing Services of General Economic Interests (SGEI). Van Dijk Management Consultants, Brüsszel, október 31.
Letölthető: http://ec.europa.eu/internal_market/economic-reports/docs/2007/final_report_311007_en.pdf.
- FCC [2008]: Local Telephone Competition: Status as of December 31, 2007. Industry Analysis and Technology Division, Wireline Competition Bureau, FCC, Washington, D.C., szeptember.
Letölthető: http://hraunfoss.fcc.gov/edocs_public/attachmatch/DOC-285509A1.pdf.
- FERC [2004]: State of the Markets Report. Federal Energy Regulatory Commission, Washington, D.C.
Letölthető: <http://www.ferc.gov/market-oversight/st-mkt-ovr/som-rpt-2004.pdf>.
- GAO [2000]: Telecommunications: Development of Competition in Local Telephone Markets. U.S. General Accounting Office, Washington, D.C. GAO/RCED-00-38.
Letölthető: <http://www.gao.gov/archive/2000/rco0038.pdf>.
- GAO [2002]: Lessons Learned from Electricity Restructuring, U.S. General Accounting Office, Washington, D.C. GAO-03-271.
Letölthető: <http://www.gao.gov/new.items/d03271.pdf>.
- GAO [2008]: Electricity Restructuring, FERC Could Take Additional Steps to Analyze Regional Transmission Organizations' Benefits and Performance. U.S. General Accounting Office, Washington, D.C. GAO-08-987.
Letölthető: <http://www.gao.gov/new.items/d08987.pdf>.
- Hall, D. – Whitfield, D.* [2002]: Critique of the EC paper on Horizontal Evaluation of SGI. Public Services International Research Unit, Centre for Public Services, szeptember 25.
Letölthető: www.psir.org/reports/2002-09-U-EU-eval.doc
- Haskel, J. E. – Szymanski, S.* [1992]: Privatisation, Liberalisation, Wages and Employment: Theory and Evidence for the UK. Queen Mary, University of London, Working Paper Series, Department of Economics, No. 253.

- Letölthető: <http://ideas.repec.org/a/bla/econom/v60y1993i238p161-81.html>.
- Hogan, W. W. [2002]: Electricity market Restructuring: Reforms os Reforms. *Journal of Regulatory Economics*, Vol. 21., No.1., 103–132. o.
- Joskow, P. L. [2001]: California’s Electricity Crisis. NBER Working Paper, 8842.
- Joskow, P. L. [2005]: Markets for Power in the United States: An Interim Assessment AEI. Brookings Joint Center for Regulatory Studies, Working Paper, 05-20.
- Kiss Ferenc László [2008]: Bevezetés a szabályozás gazdaságtanába. Megjelent: *Valentiny Pál – Kiss Ferenc László (szerk.): Verseny és szabályozás, 2007.* MTA Közgazdaságtudományi Intézet, Budapest, 11–95. o.
- Knittel, C. R. [2004]: Regulatory restructuring and incumbent price dynamics: the case of U.S. local telephone markets. *The Review of Economics and Statistics*, Vol. 86., No. 2., 614–625. o.
- Krouse, C. G. – Park, J. [2003]: Local Exchange Competition and the Telecommunications Act of 1996. *Information Economics and Policy*, Vol. 15., 223–241. o.
- Kumkar, L. [2002]: Das kalifornische Strommarktdebakel – Von Liberalisierungsversprechen und Regulierungsversagen. Kieler Arbeitspapier, Nr. 1097. Letölthető: <http://ideas.repec.org/p/kie/kieliw/1097.html>.
- Market Opening [2005]: Market Opening in Network Industries, Copenhagen Economics, szeptember. Letölthető: http://ec.europa.eu/internal_market/economic-reports/docs/2005/part_i_final_report_en.pdf.
- Market performance [2001]: Market performance of network industries providing services of general interest: a first horizontal assessment. Working document by the services of Commissioners Bolkestein and Solbes, Brussels, 7/12/. Letölthető: http://ec.europa.eu/economy_finance/publications/publication10927_en.pdf.
- Martin, R. – Roma, M. – Vansteenkiste, I. [2005]: Regulatory Reforms in Selected EU Network Industries. European Central Bank, Occasional Paper Series, No. 28. április. Letölthető: <http://www.ecb.int/pub/pdf/scpops/ecbocp28.pdf>.
- McCraw, Th. K. (szerk.) [1981]: Regulation in perspective, Harvard University Press, Cambridge, Mass.
- McCraw, Th. K. [1984]: Regulation in America: A Historical Overview. *California Management Review*, Vol. 27., No. 1., 116–124. o.
- Methodological Note [2002]: Communication from the Commission. A Methodological Note for the Horizontal Evaluation of Services of General Economic Interest, Com(2002) 331 final. Letölthető: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52002DC0331:EN:NOT>.
- PC [2005]: Modelling Impacts of Infrastructure Industry Change over the 1990s’. Supplement to Review of National Competition Policy Reforms, Productivity Commission Inquiry Report No. 33. Canberra, február. Letölthető: <http://www.pc.gov.au/projects/inquiry/ncp/docs/finalreport/supplement>.
- Peerbocus, N. [2007]: Assessment of Reforms in the Electricity Supply Industry: A Review of Some Recent Empirical Studies. *The Electricity Journal*, Vol. 20., No. 2., 44–56. o.
- Peltzman, S. – Winston, C. (szerk.) [2000]: Deregulation of Network Industries, What’s next? AEI-Brookings Joint Center for Regulatory Studies, Washington, D.C.

Letölthető: <http://aei-brookings.org/admin/authorpdfs/redirect-safely.php?fname=../pdffiles/deregulation.pdf>.

Phillips, A. [2002]: What It Was Like, What Happened, and What It's Like Now: Developments in Telecommunications Over Recent Decades. *Journal of Regulatory Economics*, Vol. 21., No. 1., 57–78. o.

Reiss, P. C. – White, M. W. [2003]: Demand and Pricing in Electricity Markets: Evidence from San Diego During California's Energy Crisis. NBER Working Paper, 9986.

Report to the Laeken... [2001]: Report to the Laeken European Council. Services of General Interest. Com(2001) 598 final, Brüsszel, október 17.

Letölthető: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/site/en/com/2001/com2001_0598en01.pdf.

Tanács [1993]: A Tanács 93/38/EGK irányelve (1993. június 14.) a vízügyi, energiaipari, szállítási és távközlési ágazatokban működő vállalkozások beszerzési eljárásainak összehangolásáról. Az Európai Közösségek Hivatalos Lapja L 199/84 1993.8.9.

Letölthető: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=DD:06:02:31993L0038:HU:PDF>.

Taylor, W. E. – Taylor, L. D. [1993]: Post-Divestiture Long-Distance Competition in the United States. *American Economic Review*, Vol. 83., No. 2., 185–190. o.

Valentiny Pál [1986]: Állam és tökéletlen piac. A brit elektromos ipar példája. *Külgazdaság*, 30. évf., 5. sz., 57–73. o.

Valentiny Pál [1990]: Privatizáció és dereguláció a gazdasági válságok megoldásában. *Külgazdaság*, 34. évf., 11. sz., 4–21. o.

Valentiny Pál [1996]: Fejezetek a privatizáció és a piacsabályozás külföldi és hazai tapasztalataiból. MTA KTI, Műhelytanulmányok, 42.

Verikios, G. – Zhang, X. G. [2008]: Distributional Effects of Changes in Australian Infrastructure Industries during the 1990s'. Staff Working Paper, Productivity Commission, Melbourne, január.

Letölthető: <http://www.pc.gov.au/research/staffworkingpaper/distributionaleffects>.

Discussion Papers published in 2010

Gábor BÉKÉS - Péter HARASZTOSI: Agglomeration Premium and Trading Activity of Firms.
MT-DP 2010/1

TARJÁN Tamás: Jánossy elmélete az új növekedésemélet tükrében. MT-DP 2010/2

Holger GÖRG - László HALPERN - Balázs MURAKÖZY: Why Do Within Firm-Product
Export Prices Differ across Markets? MT-DP 2010/3

KOZÁK Anita - SERES Antal - SZABÓ Márton: Sikeres kisárutermelők és egy sikeres
termelési, értékesítési rendszer a zöldség-gyümölcs ágazatban. MT-DP 2010/4

András SIMONOVITS: Tax morality and progressive wage tax. MT-DP 2010/5

Peter CZIRAKI - Peter de Goeij - Luc Renneboog: Insider Trading, Option Exercises and
Private Benefits of Control. MT-DP 2010/6

LACKÓ Mária: A rossz magyar egészségi állapot lehetséges magyarázó tényezői;
összehasonlító makroelemzés magyar és osztrák adatok alapján, 1960-2004. MT-DP
2010/7

Gusztáv NEMES: Environmental Governance in Hungary Rural Development Policies and
Social Learning during the Implementation of EU Agri-Environmental Policies - A Case
Study. MT-DP 2010/8

KOVÁCS Ilona: A hazai jövedelemeloszlás és jövedelemegyenlőtlenség mérése és elemzése
személyi jövedelembevallási adatok alapján. MT-DP 2010/9

SERES Antal: A részmunkaidős foglalkoztatás tendenciái és terjedésének tényezői az Európai
Unióban és Magyarországon. MT-DP 2010/10

Ilona KOVÁCS: Measuring and analyzing income distribution and income inequality in
Hungary based on data from personal income tax returns. MT-DP 2010/11

László PAIZS: Asymmetric competition in the setting of diesel excise taxes in EU countries.
MT-DP 2010/12

Mária CSANÁDI: Institutional Reactions to the Impact of Global Crisis at Source and
Destination Cities of Migration in China. MT-DP 2010/13

Mihály LAKI: The Evolution of the Market of the Hungarian Printing Industry after 1989:
The End of a Success Story? MT-DP 2010/14

Jenő KOLTAY: Labour Relations and Multinational Companies in Hungary: between Home
Country - Host Country Effects and Global Tendencies. MT-DP 2010/15

VINCE Péter: A verseny alakulása a liberalizáció után az energiaszektorban. MT-DP 2010/16

Parantap BASU - Max GILLMAN - Joseph PEARLMAN: Inflation, Human Capital and Tobin's q. MT-DP 2010/17

László Á. KÓCZY - Martin STROBEL: The World Cup of Economics Journals: A Ranking by a Tournament Method. MT-DP 2010/18

Zsolt DARVAS - Jakob von WEIZSÄCKER: Financial Transaction Tax: Small is Beautiful. MT-DP 2010/19

László Á. KÓCZY: Prospects after the voting reform of the Lisbon Treaty. MT-DP 2010/20

Zsolt DARVAS: Fiscal Federalism in Crisis: Lessons for Europe from the US. MT-DP 2010/21

Zsolt DARVAS: The Case for Reforming Euro Area Entry Criteria. MT-DP 2010/22

Discussion Papers are available at the website of Institute of Economics Hungarian Academy of Sciences: <http://econ.core.hu>